

Καὶ οὕτω, διὰ τοιούτων μέσων ταπεινῶν καὶ ἔγκληματικῶν προσπαθοῦσι νὰ ἐπιτύχωσι τοὺς σκοπούς των.

Ἐγίνωσκομεν τὸν κ. Φωτιάδην, τόσην ὅμως θρασύτητα παρ' αὐτοῦ δὲν ἐπειριένομεν ποτέ. Ὁπως δήποτε ἔχομεν τὴν πεποίθησιν διτὶ αἱ ἔκνομοι καὶ ἀξιόποιοι αὐτοῦ ἐνέργειαι θὰ ναυάγησωσι καὶ τὴν φορὰν ταύτην προσκρούουσαι κατὰ τοῦ ὑψηλόρρονος χαρακτῆρος τοῦ κρητικοῦ λαοῦ, ἀποστρεφομένου τὰ σκότια καὶ τοὺς ἐργάτας τουτων.

Κεραμεικὸς

ΤΡΟΠΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΕΙΝ ΤΩΝ ΚΡΗΤΩΝ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Χανέα Σεπτέμβριος

Ἐπωφεληθεῖς τῆς μικρᾶς ἐκδρομῆς, ήν ἐπεχείρησα ἀνὰ τὴν Κυδωνίαν, ἐπεσκέφθην τὰ πεδία τῶν κατὰ τὸ 1878 συγκροτηθεισῶν μαχῶν. Η Κυδωνία εἶναι μία τῶν μεγαλειτέρων τῆς Κρήτης ἐπαρχιῶν ἐν αὐτῇ κείνται τὰ Χανία, η ἐδρα τοῦ τε Πολιτικοῦ καὶ Στρατιωτικοῦ τῆς νήσου Διοικητοῦ, τούτου δὲ ἔνεκα ὑφίσταται αὐτὴ πάντοτε τὴν πρώτην ὄρμην^η τῶν τουρκικῶν δυνάμεων, κατὰ δὲ τὴν τελευταίαν ἐπανάστασιν ἦν τὸ κέντρον τῶν στρατιωτικῶν ἐργασιῶν τούρκων καὶ Ἑλλήνων, μὴ δυνηθέντων τῶν πρώτων νὰ ἐκταθῶσι πέραν περιωρισμένου μέρους τῆς ἐπαρχίας ταύτης. Οριζομένη κύκλῳ ὑπὸ τῶν ἐπαρχιῶν Ἀποκωρώνου, Σφακιῶν Σελίνου καὶ Κισσάμου, βρέχεται πρὸς Β. ὑπὸ τῆς θαλάσσης. Απὸ τοῦ ἀνατολικῶτέρου αὐτῆς ὁρίου ἀναθεν τοῦ ιόλπου τῆς Σούδας, ἀρχεται σειρὰ βουνῶν, ἥτις διήκουσα μέχρι τῆς δυτικωτέρας ἄκρας ἀποτελεῖ τὸ ὄριον μεταξὺ τῆς πεδινῆς καὶ ὀρεινῆς Κυδωνίας. Καὶ ἐντεῦθεν μὲν τῶν βουνῶν μέχρι τῆς θαλάσσης εἶναι ἡ πεδινὴ Κυδωνία, ἥς μικραι μόνον ἐισάσεις εἰσὶν ὅμαλὴ πεδιάς· τὸ λοιπὸν εἶναι ὑπὸ λόφων κατεσπαρένον, οἵτινες ποῦ μὲν χθαμαλώτεροι, ποῦ δὲ ὑψηλότεροι, φαίνονται κατὰ τὸ δυτικὸν μέρος ἀποτελοῦντες συνέχειαν ἢ μᾶλλον διακλαδωσιν τῶν βουνῶν, ἥτις εἰσδύουσα εἰς τὴν πεδιάδα διχοτομεῖ ταύτην, προβάλλουσα καὶ αὐτὴ ἐκατέρωθεν χαμηλοτέρας δικκλαδωτεις. Πέραν τῆς σειρᾶς τῶν βουνῶν ἐκτείνεται ἡ ὀρεινὴ Κυδωνία ἀπότομοι κλάδοι βουνῶν, φύμενοι ἀπὸ τοῦ κεντρικοῦ κορμοῦ τῶν λευκῶν καὶ ἀποτελοῦντες τὰς βορείους αὐτῶν κλιτύας εἰσὶ τὸ ἔδαφος τοῦ ὀρεινοῦ τῆς Κυδωνίας μέρους. Φάραγγες βαθεῖαι καὶ χαράδραι χρημνώδεις φέρουσιν εἰς τὰ ἐνδότερα τὸν περιγγούμενον τὰ μέρη ἐκεῖνα. Καὶ ἐδῶ μὲν μία φάραγξ ἀκολουθοῦσα τὸν δρόμον αὐτῆς, σχηματίζει πλείονας διακλαδώσεις, αἵτινες διὰ ποικίλων διευθύνσεων καὶ πολλῶν ἐλιγμῶν εἰδίουσιν εἰς τὸ βουνώδεις ἔδαφος· ἀλλαχοῦ ὁ κεντρικὸς κορμὸς ἀλλης φάραγγος σχίζεται ἀποτόμως εἰς δύο μεγάλους κλάδους, καὶ οὗτοι πάλιν εἰς ἄλλους μικροτέρους, οἵτινες δὲ μὲν στρεφομένοι πρὸς ἀνατολάς, δὲ πρὸς δυσμάς καμπτόμενοι, διαυλακίζουσι τὰ βουνά ἐκεῖνα ἀπασιαὶ αἱ μυριοπληθεῖς αὐταὶ μικρότεραι φάραγγες, εἴτε χύνονται εἰς ἄλλας χαράδρας ἐκβαλλούσας εἰς τὴν πεδιάδα, εἴτε συνενούμεναι βαθυμηδὸν πρὸς ἄλλήλας ἢ πρὸς ἄλλας σχηματίζουσιν ἄλλους κεντρικοὺς διχετούς, ἀπολήγοντας εἰς τὴν ἄκραν τῶν βουνῶν. Μέσα εἰς τὰς φάραγγας ἐκεῖνας, ὅπου ὑπάρχει λόφος τις ἢ ῥάχης δυναμένη νὰ καλλιεργηθῇ, ἢ ὅπου λάκκος τις ἢ κοιλαῖς διατηρεῖ ὑγρασίαν ἐπιτρέπουσαν τὴν βλάστησιν εἰς δένδρα καὶ

φυτά, οἱ Κρήτες ἔχουσι κατεσπαρμένα τὰ χωρία των καὶ πεπηγμένας τὰς οἰκίας των. Μὲ ἐν γενικὸν ὄνομα, ἀπαν τὸ δρεινὸν τοῦτο μέρος καλεῖται Ρίζα, ὡς κείμενον εἰς τὴν ρίζαν τῶν λευκῶν ὄρέων. Οἱ Ρίζεις διεκρίθησαν πάντοτε διὰ τὴν ἀνδρείαν καὶ τὴν καρτερίαν των, εἰσὶ δὲ ἐχθροὶ ἐπιφοβῶται τοις τοὺς τούρκους, ὃν οὐδὲ ἵγος ἀπαντάται σήμερον εἰς τὰ χωρία των. Καὶ τὸ μὲν πρὸς δυσμάς μέρος εἶναι κάπως βαθύν· βλέπει τις ἐκεὶ ράχεις καὶ κορυφὰς ὑμέρους· ὁ σχοινος, ὁ κόμαρος, ἡ ἐρείκη καταστολίζουσιν αὐτὰς, δάση δὲ κυπάρισσων ἐπὶ τῶν ράχεων καὶ πλατάνων εἰς τὰ βάθη τῶν φραγγῶν καθιστῶσι τὴν θέαν ἐπιβάλλουσαν καὶ μεγαλοπρεπῆ. Παρὰ τοὺς πλατάνους τούτους, οἵτινες διηνεκῶς κόπτονται ὑπὸ τῶν κατοίκων, χρησιμοποιούμενοι, καὶ διηνεκῶ, ἀνανεῦνται, ἡ μυρτία, ἡ ροδοδάφνη καὶ ἡ λυγία ἐπιχαρίτως συμπλέκουσι τοὺς εὐώδεις κλάδους των, σημειοῦσαι τὰ ἵχνα ρυακίου τινος ἀπεξηραμένου τὴν δραν ταύτην τοῦ ἔτους. "Ολω; τὸ ἐναντίον συμβαίνει εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος. Ἐνταῦθα δὲν βλέπεις ἡ κορυφὰς ἔηρας καὶ βράχους κρημνώδεις καὶ ἀποτόμους. Ποῦ καὶ ποῦ ἀπὸ τῆς ρίζης τοῦ βράχου κόμαρός τις ἴσχυνται καὶ φθιστῶν, ἡ συκῆ ἀγρία φαίνονται φυόμενα δμοιαζούτα πρὸς στιγμάς πρασινούτρινους ἐπὶ φαλακρᾶς ἐκτάσεως. Ἐν τούτοις καὶ ἐνταῦθα ὑπάρχουσι μέρη, ὡς ἡ μεγάλη φάραγξ τοῦ Θερίσου, ὃν ἡ ἄγρια καλονή ἐμποιεῖ ἀληθῶς καταπληξίαν.

"Απὸ τοῦ μέσου περίπου τῆς Κυδωνίας, κάτωθεν τοῦ χωρίου Ζούρος καὶ δίλγυφ ἀναθεν τῶν Μεσκλῶν ἀρχεται μία μεγάλη φάραγξ, ἀπὸ τοῦ βάθους τῆς ὄποιας πηγάζει ὁ ποταμός, Κερίτης, ὅστις ἀπὸ Ν. πρὸς Β. ὅτε μὲν διὰ μέσου βουνῶν ὑψηλῶν καὶ καταφύτων ἐλισσόμενος, ὅτε δὲ ὀρδεύων χώραν ὄμαλὴν καὶ ἐπίπεδον ἐκβάλλει εἰς τὴν θάλασσαν παρὰ τὸ χωρίον Πλατανιά, ἐξ οὗ καὶ Πλατανιάς παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ ἐπονομάζεται, καὶ διχοτομεῖ τὴν Κυδωνίαν εἰς δύο ἀλλα τμῆματα, ἀνατολικὸν καὶ δυτικὸν, ἔκαστον τῶν διποίων, ἐννοεῖται εὐκόλως ἔχει τὸ δρεινὸν καὶ τὸ πεδινόν του μέρος.

"Ἐὰν λαβθωμεν τὰς κορυφὰς τῆς ἀνωτέρω μηνημονεύθεισης βουνώδους σειρᾶς ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀκρου μέχρι τοῦ σημείου, ἔνθα ὁ Κερίτης τέμνει αὐτὴν, ἀκολουθήσωμεν εἴτα τὸ ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ μέχρι τῆς θαλάσσης, θὰ εὔρεθωμεν ἐντὸς ἐνὸς τετραπλεύρου, τοῦ δποίου αἱ δύο ἀλλαι πλευραὶ ἀποτελοῦνται ὑπὸ τῆς παραλίας πρὸς βορρᾶν καὶ ὑπὸ τοῦ πρὸς τὸν Ἀποκωρώνα δρίου πρὸς ἀνατολάς. Δύο ὄραι ἀρκουσιν, ὅπως ἐν ἀνέσει διατρέξῃ τις κατὰ μῆκος τὸ τετράπλευρον τοῦτο, μία δὲ κατὰ πλάτος· ἐντὸς τοῦ στενοῦ τούτου χώρου, εἶχον περιορισθῆ κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπανάστασιν οἱ τούρκοι τῶν πέντε δυτικῶν τῆς Κρήτης ἐπαρχιῶν. Καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς βουνοσειρᾶς μέχρι τοῦ Κερίτου ἡσαν παρατεταγμένα τὰ ἐπαναστατικὰ σώματα· ἐκεὶ ἡ στρατιωτικὴ ζώνη τῶν ἐπαναστατῶν καμπτομένη παρὰ τὸ χωρίον Σκινέ καὶ ἀκολουθοῦσα τὸ ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ ἐξικνεῖτο μέχρι σχεδὸν τῆς θαλάσσης, καθ' ἀπασαν τὴν ἀριστερὴν ὄχθην, προεκτείνουσα τὰς προφυλακάς της ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν δεξιὰν ὄχθην ὑψουμένων λόφων καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὰ μᾶλλον ὑπὸ τῶν τούρκων ἀπειλούμενα σημεῖα. Καὶ κατέρθισαν μὲν οἱ Τούρκοι διὰ τοῦ ὅγκου τῆς δυνάμεως τῶν καὶ τῶν τηλεβόλων των μετὰ τετραπληρούς μάχας νὰ διαβῶσι τὸν ποταμὸν καὶ νὰ καταλάβωσι πρὸς τὸ μέρος τοῦτο τὰς θέσεις τῶν ἐπαναστατῶν, τοσάντην δύως εἴσανθον θραυσιν, ὡςτε δὲν ἐτόλμησαν πλέον ν' ἀποπειραθῶσι νὰ προχωρήσωσι περαιτέρω. Ὅπολογίζοντες τὰς ζημίας, ἢς ἐν ἀνοικτῇ πεδιάδι ὑπέστησαν, ἐ-

θεώρησαν λίαν άσύμφορον δι' αὐτοὺς νὰ ἐπιχειρήσωσι νέαν ἐκστρατείαν εἰς μέρη ὀφειλότερα, ἔνθα ὁ Κρῆς, χειριζόμενος τὸ ταχυδόλον Σασσεπώ, εἶναι ἀκαταγώνιστος. Τὸ ὄπλον τοῦτο εἰς τὰς χειρας τῶν Κρητῶν κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπανάστασιν ἐπετέλεσε θαύματα.

Διότι ὁ Κρῆς εἶναι φύσει στρατιώτης· ἀπὸ γεαρᾶς ἡλικίας ἀσκεῖται εἰς τὰ ὅπλα, εἰς τὴν ἡλικίαν δὲ τῶν 16—18 ἑτῶν ἔχει καταστῆ ἡδη τέλειος πολεμιστής. Κατάντησε νὰ θεωρῇ πλέον ὑποχρέωσίν του τὸ νὰ φαίνηται ἀξιος τῆς πολεμικῆς φήμης, ἵνε ἔξω τῆς πατρίδος του ἀπολαύει. Ἡ περιφρονητικωτέρα ὕβρις διὰ τὸν Κρῆτα εἶναι νὰ τὸν ἀποκαλέσῃς μουστῆρ, τούτεστιν ὑποτεταγμένον ἐν καιρῷ ἐπαναστάσεως, πρέπει δὲ νὰ ἥναι τις γέρων ἢ ἀνάπτειρος, ἢ τέλος πάντων παρὰ πολὺ δειλὸς ὅπως ἀποφασίσῃ νὰ μείνῃ μουστῆρ ἀφ' ἑτέρου, τοσοῦτον ἔξωκειώθησαν πρὸς τὰς ἐπαναστάσεις, ὥστε θεωροῦσιν αὐτὰς ὡς τὸ φυσικώτερον μέσον, εἰς δὲ ἔχουσι νὰ καταφύγωσιν, διάκατα τις αὐτῶν ἀπαίτησις περιφρονεῖται ὑπὸ τοῦ Τούρκου καὶ ὡς τὸ ἐντιμότερον μέτρον, δι' οὗ δύναται νὰ προστατεύσῃ ἔσωτὸν ὁ Κρῆς κατὰ τῶν ἐπιθυμῶν τῶν τεταπεινωμένων κυρίων του. Ἐπχάτως κατὰ τὴν ἀνέλιξιν τοῦ βακουφικοῦ Κητήματος, ἐξελθόντος στρατοῦ εἰς Ἀρμένους τοῦ Ἀποκωρώνου πρὸς ἐκφοβισμὸν τῶν κατοίκων, προύκληθη συνάθροισις ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ ἔξ δὲ λων τῶν χωρίων τοῦ Ἀποκωρώνου, ὅπως διαμαρτυρηθῇ κατὰ τῆς ἔξόδου τοῦ στρατοῦ. Μετέβη εἰς τὸ χωρίον ἔκεινο καὶ διοτεσαρίφησε τῆς διοικήσεως Σφακίων Δεωρίδας πασσάς, ὅπως ἀκούσῃ τὰ παράπονα τῶν κατοίκων καὶ εἰ δύνατὸν καταπράγνῃ αὐτούς. Οὕτος ἴδιων χωρίκόν τινα ὑπὲρ τὸν ἀλλούς ζωηρόν, ἥθελησε νὰ τὸν ἀπελήσῃ διὰ φυλακίσεως. «—Πασσᾶ μου», τῷ ἀπήντησε μεθ' ὅλης τῆς ἐτοιμότητος καὶ ἀφοβίας ὁ χωρικός, «κύτταξε τὸ σπῆτι μου, διὸ φοράς; ἔχει καεῖ δὲν μὲ μέλλει καθόλου ἀν τὸ κάψω καὶ τρίτην φοράν», ἐννοῶν δι' οὐδεμίαν βλέπει δυσκολίαν νὰ θυσιάσῃ καὶ τρίτην φορὰν τὴν οἰκίαν του ἐν μιᾷ ἐπαναστάσει. Τοιούτου δόντος τοῦ λαοῦ οὐδὲν ὑπάρχει εὔκολωτερον ἐν Κρήτῃ, διὸν μίας ἔξεγερσις κατὰ τῆς τουρκικῆς κυριαρχίας. Ὁλίγοι ἀποφασιστικοὶ ἄνδρες ἀρκοῦσι νὰ ἐνθουσιάσωσι τὸν λαὸν ὑπὲρ μιᾶς εὐγενοῦς ἰδέας, νὰ διεγέρωνται τὰ πολεμικά του ἔνστικτα καὶ νὰ τὸν κάρωσι νὰ ριψθῇ ἀτρόμυτος εἰς τὸν κινδύνευς τοῦ πολέμου, χωρὶς διόλου νὰ ἀναλογίζηται τὰς ἐκ τούτου καταστροφάς.

(Ἐπεται συνέχεια).

Κύδων.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Ἡ τρέλλα τῆς τρέλλας. Εἶναι παρισινός, ὁ ἀνθρώπος· ἡ τρέλλα του εἶναι ἡ μελομανία. Εἰς τὴν ἔξεσκησιν αὐτῆς ὑπερβαίνει κατὰ τὴν χάριν καὶ τὸν γνωστὸν μελομανὴ βασιλέα τῆς Βαυαρίας, τὸν κτίζοντα θέατρα, καὶ προκαλοῦντα μελοδραματικὰς ἐσπερίδας, διὰ νὰ τὰς ἀπολαμβάνῃ καταμόναχος. Ὁ Παρισινός μας ἴδου τί κάμνει: ἔκαστος ὑπηρέτης του ὑποχρεούνται νὰ ἀπευθύνηται εἰς τὸν κύριόν του, δι' ὅποιανδήποτε ὑπηρεσίαν, τραγουδιστὰ, ἐφ' ἐνὸς γνωστοῦ ἦχου, καλὸν κακόν. «Κύριε, τὸ γεῦμα εἶναι ἔτοιμον». «Κύριε, δρίστε τὰ παπούτσια σου!» Μόνον τάσσουτορόπως μπορεῖ νὰ μένῃ εἰς τὴν δούλευσιν του. Δις τῆς ἑδομάδος ὁ Κύριος λουέται καὶ ξυρίζεται· δὲ κουρεὺς δρεῖται νὰ παρουσιάζηται, ψάλλων μίαν ρομάντζαν ἀπὸ ἐν μελόδραμα, ἔνθα πέρι λουσίματος δὲ λόγος. Σάς φθάνει.

Μήτηρ τρελλή. Εἰς τὴν κωμόπολιν Βυτρὸν, γυνὴ τις ὀνόματι Μόγεϋ εἰς στιγμὴν διανοτικῆς διαταράξεως ἀπέκοψε τὸν λακμὸν τοῦ δεκαπενταετοῦς τέκνου της. Διαγνωσθείσας τῆς νόσου της ἥχθη εἰς τὸ φρενοκομεῖον. Μετὰ θεραπείαν ὅμως δλίγων μηνῶν ἐπανακτήσασα τὴν ὑγείαν της ἐπανῆλθεν εἰς τὴν οἰκογένειάν της. Ἡ τρυφερότης ἐκτοτε πρὸς τὰ τρία τέκνα της ἡλικίας 10, 7 καὶ 3 ἑτῶν ἦτο ἀπειροστος, ὃς ὅμοιογούσιν οἱ γείτονες.

Ἄλλα πρό τινων ἡμερῶν παρέλαυνεν αὐτὰ, καὶ τὴν εἰδὸν διεισθυνομένην εἰς τους ἀγροὺς ὅπως συλλέξῃ γεώμηλα. Μετὰ μικρὸν ἐργάτης ἔκει πλησίον ἐργαζόμενος τὴν βλέπει τρέχουσαν πρὸς αὐτόν.

— Βλέπε, τὸν λέγει, ἐπεσα εἰς τὸ νερό! (μικρὸν ἔκει δεξαμενὴν) "Ελα μαζύ μου!"

— Δὲν βαριέσται, τῆς λέγει ὁ χωρικός, πήγαινε ν' ἀλάζῃς.

— Ναι, μὰ τὰ παιδιά μου ἐμειναν ἔκει κάτω!

Ο ἐργάτης ὑπωπτεύθη διὰ κάπι τι συνέβαινε καὶ σπεύσας εἰς τὸ ἐπιδειχθὲν αὐτῷ μέρος ἐξίγαγεν ἐκ τῆς αἰματοβαθοῦς δεξαμενῆς τὰ τρία ἀτυχῆ τέκνα τῶν ὅποιων ἡ τάλαινα τρελλὴ εἶχεν ἀποκόψει τοὺς λαιμοὺς, καὶ μετ' αὐτῶν εἶχε ριθῇ φαίνεται εἰς τὸ ἀβαθές ὑδωρ τῆς δεξαμενῆς! . . .

«Η ἀτυχῆς μετηνέγκη οὐ καὶ πάλιν εἰς τὸ φρενοκομεῖον..

Ρακοσυλλέκτης.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαδᾶ

Παρέστοις, 2 Ὁκτωβρίου. "Αδεται διὰ ἐπίκειται ὑπούργικὴ κρίσις.

Πετρούπολις, 2 Ὁκτωβρίου. "Η Ἑρημερίς τῆς Πετρουπόλεως" διαψεύδει τὴν εἰδῆσιν διὰ τὴν Ρωσία ποιεῖ ἐκτάκτους ἔξοπλισμούς.

Μαδρέτη, 2 Ὁκτωβρίου. Τὸν βεσιλέα Ἀλφόνσον ἐπανερχόμενον εἰς Μαδρίτην ὑπεδέξατο ὁ λαός ζωρῶς ἀνευφρημῶν.

Η ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΟΥ ΑΠ' ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΠΕΙΡΑΙΑ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΓ

γνωστοποιεῖ, διὰ

"Απὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς (18 Σεπτεμβρίου) αἱ ἀμαξοστοιχίαι ἀναχωροῦσιν:

Ἐκ Ηειραιῶς

5.35, 6.35, 7.05, 7.35, 8.05, 8.35, 9.05, 9.35, 10.05, 10.35, 11.05, 11.35, π. μ.—12.05, 12.35, 1.05, 1.35, 2.05, 2.35, 3.05, 3.35, 4.05, 4.35, 5.05, 5.35, 6.05 6.35, 7.05, 7.35, 8.35, 9.35, 10.35, 11.35 μ. μ.—

Ἐξ Αθηνῶν

6, 7, 7.30, 8, 8.30, 9, 9.30, 10, 10.30, 11, 11.30, 12 μεσημβρίας.—12.30, 1, 1.30, 2, 2.30, 3, 3.30, 4, 4.30, 5, 5.30, 6, 6.30, 7, 7.30, 8, 9, 10, 11, 12 μεσονυκτίου.

Πάσται αἱ ἀμαξοστοιχίαι θέλουσι διέρχεσθαι διὰ Φαλήρου.

Εἰς **Μοσχάτον** θὰ σταματῶσιν αἱ ἀμαξοστοιχίαι τῆς **6.30** ἐκ Ηειραιῶς καὶ **7** ἐξ Αθηνῶν π. μ., τῆς **7** ἐξ Αθηνῶν καὶ **5.30** ἐκ Πειραιῶς μ. μ.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ πρὸς ἐνοικέασιν μικρὰ οἰκία ἢ ὄρφος οἰκίας ἐπὶ τῆς ὁδού Στραδίου εἰ δυνατὸν ἡ κατὰ τὴν συνοικίαν Κολοράκι, μὲ τρία δωμάτια, μετὰ ἡ ἀνεύπλων. Ἡ διεύθυνσιν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Αιγύπτου (6, γ)